

ABSTRAKT

Hlavní histokompatibilní systém je genový region lidského genomu, který se nachází na chromozomu 6 a kóduje polymorfní povrchové glykoproteiny, jejichž primární funkcí je prezentace vlastních a cizích proteinů T lymfocytům. Pokud T lymfocyt rozpoznává komplex MHC-peptid jako cizí, dochází k aktivaci efektorových složek vrozené a adaptivní imunity. Proto neshody v HLA antigenech mohou způsobit silnou imunitní odpověď vůči transplantovanému orgánu. HLA laboratoře hrají roli v transplantačním programu orgánů tím, že určují neshody v HLA systému mezi pacienty a jejich potenciálními dárci, a na základě získaných údajů přispívají k hodnocení rizika rejekce a eventuálních imunologických komplikací po transplantaci.

Cílem této práce je popsat vliv hlavního histokompatibilního systému na výskyt buněčné a protilátkami zprostředkované rejekce po transplantaci solidních orgánů a charakterizovat vztah mezi mírou neshod v HLA antigenech a výsledky přežití štěpů.

Klíčová slova

HLA, transplantace orgánů, rejekce